

Fædrelandet.

Abonnementspis i København 15 fl. pr. Quartal , 5 fl. pr. Maaned , enkelte Nr. 6 fl. ; udenfor København 3 Rbd. pr. Quartal frit i Huset.
Hver Aften udgaer et Numer. Bladets Contoir, Østergade 70, er aabent hver Søgnedags Formiddag Kl. 9-1.

3de Aarg.

Fredagen den 4. Marts 1842.

Nr. 809.

— De Skridt, der i den senere Tid ere gjorte til at give vores Metborgere af den mosaiske Troesbekjendelse lige Byrder og lige Nettigheder med os Christne, hvortil det aantelige Udviklingstrin, de ved en hæderlig Stræben have arbeidet sig op til, give dem retsfærdig Adkomst, ere vistnok af enhver oplyst Mand blevne modtagne med Glade. Det er Regeringen, der har Fortjeneste af hertil at have taget Initiativet, men den har ikke ganste consequent forfulgt samme Retning; medens man saaledes paa den ene Side har givet Mosaiterne ikke blot Valgret, men ogsaa Balgbærhed i Communalvalgene, har paa den anden Side et Regeringscollegium, som det vil erindres, for ikke længe siden afflaaet en Mosait hans Begjæring om at stedes til en Examen, der ikke aabner Adgang til noget Embede, hvorfra Religionsforskjelligheden bør udelukke den der til Dyrktige. Folket er derimod paa de Steder, hvor det er fulgt med den fremskridende Civilisation, som det synes gaaet mere consequent frem i det af Regeringen engang angivne Spor, navnlig har den Københavnske Commune i denne Henseende foregaaet de andre med et godt Exempel, idet f. Ex. Borgerrepræsentanterne fornylig have indremmet Mosaiterne fri Cur og Pleie paa Stadens Hospitaler lige med de Christne, imod en bestemt billig aarlig Godtgjørelse af Menigheden, og Communens Bælgere have igjen ydet den Aand, Communalbestyrelsen herved har lagt for Dagen, deres fulde Bisald, ved at vælge Hr. Fredericia til deres Repræsentant; et Valg hvortil vi, i Henhold til vores tidligere Uttringer herom, ikke kunne andet end lykønske dem. Imidlertid er der endnu adskillige Levninger tilbage af de Skranker, som Fortidens sneverhjertede Ufordragelighed opstillede imod deres Metborgere af andre Træsbekjendelser, og af de Byrder, som man til Gengjeld for borgerlig Sikkerhed forдум paalagde dem, men som nu neppe kunne bestaae for Retsfærdighedens og Villighedens Forbringer. Som Exemplar paa saadan nævne vi kun her den Mosaiterne paalagte Afgift til Statokirkens Præster og Fattigkaffen, uagtet den mosaiske Menighed selv underholder sin Præst og forpleier sine egne Fattige. En endnu vel mindre betydelig, men virkelig anstødelig Skif, som man jo for jo heller maa ønske havet, er den, at der paa de af Politiet halvaarlig omdelte Mandatslister findes en særege Rubrik for „Jøder“ ved Siden af Koer og Heste, uagtet Indvænere af andre Troesbekjendelser, f. Ex. Reformerte og Katholikker, ikke opfores førstilt paa disse.

— Den 28de November 1841, Kl. 4½, blev det anmeldt paa Hovedvagten, at en Mængde Mennesker varer forsamlede udenfor Hds. kongl. Højhed Prinsesse Julianes Palais. En Underofficer blev da udsendt for at recognoscere, og han indberettede, at en Person havde forsøgt med tændt Cigar at passere Palaiet. Forsøget var imidlertid i Tide ble-

6485

vet bemærket, og Personen gjort til Fange og sat i Forvaring i Palaiets Port. Politiet blev derpaa underrettet om det Passerede og tilbagedrev den forsamlede Mængde. Den til Fange gjorte Person, Urtekrammerlærling Peter Valentin Halsk, tilstod vel, at han havde havde en tændt Cigar i Munden, da han passerede Palaiet, men han sagde, at Grunden hertil var, at han i det Dieblik gif i andre Tanker; da han var kommen omrent 6 Skridt forbi Skildvagterne, blev han anmodet om at tage Cigaren af Munden, men da han derpaa forlod Forouget og gik ud paa Gaden, saa antog han, at det ikke var nødvendigt eller videre Pligt at tage Cigaren bort. I samme Dieblik blev han anholdt af den ene Skildvagt, som tog saa voldsomt fat paa ham, at han tabte sin Hat. Skildvagterne forklarede derimod, at de, da Halsk nærmede sig Posten, gennagte Gange anmodede ham om at tage Cigaren af Munden, men da han ei efterkom dette, forfulgte de ham, og greb ham, da han var kommen omrent sex Skridt fra Posten; da han derpaa blev fort hen til Posten, bibrugte han den ene af dem et Stod for Brystet, yttrende, at han vilde gaae alene, eller at de skulle slippe ham. Halsk benegtede vel ei Muligheden af, at han havde stodt til den ene Skildvagt, men paastod, at det i ethvert Tilfælde var skeet imod hans Villie; den ene Skildvagt paastod derimod, at han, naar Hensyn toges til den Uttring, Halsk brugte umiddelbart for Stodet, var overbevist om, at det var bibrugt forsætligen, men den anden Skildvagt turde ei bestemt paastaae, at Stodet var bibrugt forsætligen. Denne hoist vigtige Sag blev henvist til Domstolenes Paakjendelse. Landsover samt Hof- og Statsretten, for hvilken Sagen blev behandlet i første Instants, ansaae Halsk overbevist om, forsætligen at have stodt til Skildvagten, og idomte ham efter Forordn. 4de October 1833, § 16, 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Denne Dom blev idag stadfæstet i Høiesteret.

— Thorvaldsen har nu, skrives der fra Rom af 11te Februar, etter hjemme i den evige Stad; alle Høieler af Hengivenhed for Skuepladsen for hans Hæder ere etter i den Grab blevne levende hos ham, at han allerede afgjort har erklæret at ville ende sine Dage i Rom og intet andet Sted, og for strax i alle Punkter definitivt at fastsætte denne Beslutning, har han allerede udøvont en Befulmægtiget, der skal overbringe til København de til det derværende Thorvaldsens Mu-
sæum bestemte Konstatte. Dette ørefulde Hørv er overdrægt Konstneren Bravo. (Leipz. Allg. Zeit.)

— Iførgaars Aftes gif paa det Kongelige Theater et nyt Stykke, som gjorde Lykke, men rigtignok for et temmelig lidet Publicum; det var „Et Testament“ af Alexander Duval. Grunden til at dette Stykke er blevet valgt for vort Theater,

6486